

ת"פ 44843/03/16 - מדינת ישראל נגד ע ק

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 44843-03-16 מדינת ישראל נ' ק

בפני
המאשימה מדינת ישראל
כבוד השופטת אליאנא דניאלי

נגד
הנאשם ע ק

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בן 4 אישומים, בביצוע 2 עבירות של איומים בניגוד לסעיף 192 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית בניגוד לסעיף 287(א) בחוק, הפרעה לשוטר בניגוד לסעיף 287(א) בחוק, התנהגות פרועה במקום ציבורי בניגוד לסעיף 216(א)(1) בחוק, ו-3 עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 בחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982.

בהתאם לחלק הכללי בכתב האישום, בין הנאשם והמתלון התקיימה מערכת יחסים זוגית משך כשלוש שנים לערך, עד כחמישה חודשים עובר לביצוע העבירות על ידי הנאשם.

בהתאם לאישום הראשון, משך 4 חודשים ועד ליום 24.02.16, הטריד הנאשם את המתלון בכך ששלח אליו עשרות מסרונים בעלי תכנים מאיימים, בהם כתב בין היתר כי ישסוף את גרונו, ישרוף אותו, ואיים עליו ברצח. בנוסף, התקשר הנאשם עשרות פעמים לטלפון הנייד של המתלון.

בהתאם לאישום השני, נעצר הנאשם ושוחרר על ידי בית המשפט ביום 25.2.16 בתנאים מגבילים, ובהם איסור יצירת קשר למשך 30 ימים עם המתלון. חרף זאת, כשבוע לאחר שחרורו שלח הנאשם למתלון מספר מסרונים בוטים, ובהם ייחל למותו ולהתאבדותו.

בהתאם לאישום השלישי, ביום 12.03.16 החל מהשעה 04:50 וכלה בשעה 11:40 התקשר הנאשם למתלון עשרות פעמים והשאיר הודעות מרובות במענה הקולי של המתלון, בהן נשמע הנאשם מגדף את המתלון, לועג לו, ואף איים כי אם יתלון שוב כנגדו במשטרה ידקור אותו בגרונו, בבטנו, ועוד. כן שלח אל המתלון עשרות מסרונים בהם איחל למתלון גיהנום וכיוצא בזה.

בהתאם לאישום הרביעי, משהגיעו ביום 15.03.16 שוטרים במטרה לעצור את הנאשם, צעק הנאשם על השוטרים וסרב לפתוח את דלת הדירה משך שעה וחצי. לאחר שהתרצה ופתח את הדלת, השתולל הנאשם בתחנת המשטרה,

בעט בכיסאות, ירק, ואיים כי ירצח שוטרים אם יעצר. להשלמת התמונה יובהר כי חרף התיאור העובדתי שלעיל, לא הורשע הנאשם בעבירת איומים במסגרת אישום זה.

בין הצדדים גובש הסדר טיעון במסגרתו התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר אודות הנאשם, ללא הסכמות עונשיות. אולם טרם מועד הדיון, ביקשה ב"כ הנאשם להקדים את הדיון ולוותר על קבלת התסקיר, בין היתר נוכח עמדת הנאשם כי אינו זקוק לטיפול, ונוכח פרק הזמן הממושך הנדרש לשם קבלת התסקיר. בהתאם לביקשה הוקדמו הטיעונים, ולפיכך לא מונח בפני בית המשפט תסקיר, והצדדים טענו לעונש ללא הסכמה עונשית.

טעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם זכותו של המתלונן לשלוות נפשו, ביטחונו האישי, סדרי משפט ושלטון, והסדר הציבורי. נטען כי מידת הפגיעה בערכים אלו רבה, בנסיבות שליחת עשרות מסרונים בעלי אופי מאיים, אלים ומכוער. עוד נטען, כי העובדה שהמעשים נעשו תוך זילזול בהוראות בית המשפט ובאוכפי החוק מוסיפה להם חומרה.

אשר לנסיבות בתוך המתחם, נטען כי מחד יש לשקול את העדר הרצון בטיפול ארוך טווח, ומאידך היעדר עבר פלילי, הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי.

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה לכל אחד מארבעת האישומים, אשר ינוע בין 4-12 חודשי מאסר, ולמכלול המעשים מתחם של 10-20 חודשי מאסר. בהתחשב בנסיבות התיק, עתרה להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר. כן עתרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם בן 33, נעדר עבר פלילי, אשר ניהל חיים נורמטיביים עד ביצוע המעשים. נטען כי הקשר הזוגי בין המתלונן לנאשם היווה קשר ראשון ומשמעותי עבור הנאשם, כי הנאשם מודה בביצוען של העבירות בגין הוא נותן את הדין ולקח אחריות מלאה. עוד נטען, כי מזה למעלה מ-8 חודשים נותק הקשר לחלוטין, וכי הנאשם לא הפר את תנאי שחרורו לאחר הגשת כתב האישום. עוד הוסיפה ב"כ הנאשם כי הנאשם חווה פגיעה רגשית קשה מצד המתלונן וכי מדובר היה באסקלציה רגשית חמורה. נטען כי במעשיו לא פעל הנאשם בתחכום, וכי בהתחשב בכך שזוהי הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק, אין הכרח בקבלת תסקיר שירות המבחן על מנת לעמוד על אופיו ועל העדר המסוכנות הנשקפת ממנו. לפיכך עתרה ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם להמשיך בחייו, וטענה כי הנאשם למד את הלקח ממעצרו הממושך. כן עמדה ב"כ הנאשם על כך שהנאשם שוחרר למעצר בית בבית הוריו ברמת הגולן, שם התקשה למצוא עבודה בפיקוח ונותק ממעגליו החברתיים. נוכח מכלול הנסיבות נטען כי מתחם הענישה לעבירות בגין הורשע הנאשם הוא החל ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל, ובנסיבות אלו עתרה ב"כ הנאשם להסתפק במעצר אותו ריצה ולהטיל עליו עונש מרתיע צופה פני עתיד.

הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע צער על מעשיו, ציין כי הוא מבין שכתוצאה ממעשיו חש המתלונן פחד, אולם טען כי לא התכוון לממש את האיומים וכי למד את הלקח והשתנה. הוא ביקש מחילה וכי יתאפשר לו לחזור לשגרת חייו.

דין והכרעה

עקרון ההלימה הינו העקרון המנחה בסעיף 40ב בחוק. על בית המשפט להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה באותם ערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הם בראש ובראשונה זכותו של אדם לתחושת בטחון ושלוות נפשו. כן פגע הנאשם בערכים חברתיים אשר נועדו להגן על שלטון החוק, בחובה לקיים החלטות של בית המשפט, בענייני החלטות אשר נועדו לשם הגנה על הציבור, בשלמות גופם וכבודם של אנשי החוק, ובסדר הציבורי.

במעשיו פגע הנאשם באופן משמעותי בערכים מוגנים אלו, כאשר שלח עשרות הודעות והתקשר עשרות פעמים אל המתלונן, חודשים ארוכים לאחר פרידתם, בנסיבות בהן אין המדובר בסערת רגשות הקרובה למועד הפרידה. כן איים הנאשם על המתלונן במסגרת הודעות אלו. חרף החלטה של בית המשפט המשיך הנאשם לשלוח את ההודעות ולאיים על המתלונן, וכאשר ביקשו שוטרים לעכבו פעל למולם באלימות.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שכאמור מדובר בהטרדות חוזרות ונשנות, בוטות, מכוערות ופוגעניות, אשר נעשו באופן מתמשך, כשהנאשם מפגין במעשיו העדר מורא מפני החוק.

הפסיקה עמדה פעמים רבות על החומרה הרבה המצויה בעבירות האיומים. בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל **נקבע:**

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט (PERSON'S PEACE OF MIND) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

בבחינת הענישה הנוהגת נלמד כי כאשר מדובר בריבוי עבירות ומעשים אשר אינם נעשים באופן חד פעמי, ואשר מופנים כלפי גורמים שונים, כשעסקינן בביצוע איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטרים והתנהגות פרועה במקום ציבורי, משיתים בתי המשפט עונשים ממשיים - באמצעות מאסר בעבודות שירות או מאסר ממש, ואינם מסתפקים בעונש צופה פני עתיד. ודאי כך שעה שלא מונח בפני בית המשפט תסקיר המלמד על שינוי והפנמה עמוקים אצל הנאשם:

- א. **ברע"פ 3016/07, אריאל רחמימוב נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשתו של נאשם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע ע"פ הודאתו ב-3 עבירות של הפרת הוראה חוקית, ונידון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- ב. **בת"פ (שלום פ"ת) 18972-07-13, מדינת ישראל נ' ליברכט**, הורשע נאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, על פי הודאתו, באיומים ברצח כלפי בת זוגו לשעבר ונידון ל-7 וחצי חודשי מאסר בפועל.
- ג. **בת"פ (שלום פ"ת) 19595-07-10, מדינת ישראל נ' טקלה**, הורשע נאשם לאחר הבאת הראיות, באיומים על בת זוגו עימה חזר להתגורר ובהתנגדות למעצר, ונידון לחודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות.

אף שמדובר בארבעה אישומים שונים, הרי שאלו נעשו במסגרת אותה מסכת אירועים, ולפיכך ובהתאם למבחן הקשר הענייני ההדוק (ר' ע"פ 4910/13 בענין ג'אבר), אני מוצאת לנכון לקבוע מתחם עונשי כולל לעבירות בהן הורשע הנאשם. בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת, יהא המתחם החל ממאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר.

בגזירת העונש בגדרי המתחם שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה וחסך בזמן שיפוטי יקר, ואת הבעת החרטה בדבריו לעונש. עוד שקלתי כי המדובר בנאשם אשר חרף העובדה כי הינו בן 33, זוהי הפעם הראשונה בגינה הוא עומד לדין. כן שקלתי את הזמן שחלף מאז שחרורו, במהלכו דומה כי נותק סופית הקשר בין הנאשם למתלונן, הנאשם הפנים את חומרת התנהגותו ולא יצר עוד קשר עם המתלונן.

בשקלול הנסיבות לקולא ולחומרא הרי שהנאשם ביצע מעשים מרובים אשר אין להקל בהם ראש ואשר פגעו בשלוות נפשו של המתלונן, ואף הסלים את מצבו כאשר שב על המעשים חרף תנאי השחרור שהוטלו עליו, והתנהל באופן אלים וחסר גבולות כאשר נעצר. נוכח מכלול נסיבות אלו באתי לכלל מסקנה כי לא ניתן להסתפק בעונש צופה פני עתיד, וכי יש להשית תגובה הולמת על מי שפנה באופן בוטה ומאיים שוב ושוב אל בן זוגו לשעבר, ואף החלטת בית המשפט או מורא מפני שוטרים לא ריסנו אותו. כאמור, הנאשם ויתר על בקשתו לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו, ולפיכך לא מונחת בפני בית המשפט תמונה מלאה באשר לסיכון הנשקף ממנו, ככל שעדיין קיים סיכון שכזה.

מנגד, דומה כי מעשיו של הנאשם בוצעו על רקע חוסר יכולתו להתמודד עם פרידתו מהמתלונן, וכי הם חריגים למהלך חייו. הנאשם נטל אחריות מלאה על המעשים, וטען כאמור כי למד את הלקח והשתנה.

כן יש לשקול את העובדה כי הנאשם היה עצור במעצר ממש תקופה בת קרוב ל-3 חודשים, ואשר לו היה נידון כעת למאסר ממשי, היה מקום לקזזם מהמאסר.

על רקע כל האמור לעיל, איני מוצאת מקום להחזיר את הנאשם אל כתלי הכלא, ואני סבורה כי ניתן להסתפק במאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, ואשר יביא לידי ביטוי את האינטרס הציבורי מבלי לפגוע בנאשם פגיעה שאינה מידתית.

בהתחשב באמור לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.
 - ב. מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים, ובלבד שלא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות.
 - ג. פיצוי למתלונן בסך 3500 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו יעמוד הפיצוי כולו לפרעון מיידי.
- הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במפקדת מחוז מרכז של הממונה על עבודות השירות ביום 21.2.17 בשעה 8:00.
- לבקשת הממונה מובהר לנאשם כי במהלך ריצוי עבודות השירות יהא נתון למעקב של בדיקות שותן, וכי ככל שיסרב לבצע בדיקה או שתתקבל בדיקה עם ממצאים חיוביים, יהווה הדבר עילה להפסקת ביצוע עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר ממש. כך גם ככל שיגיע לביצוע העבודות כשהוא בגילופין או אם ישתה אלכוהול במהלך ביצוע העבודות. הנאשם מוזהר כי תנאי ההעסקה הינם קפדניים וכי חריגה מכללים אלו עלולה להביא להפסקת ביצוע המאסר בעבודות שירות.

העתק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

5129371 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

עמוד 4

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ז, 25 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.